បទពិសោធន៍ការចិញ្ចឹមអន្ទង់
ជាលក្ខណៈគ្រួសារនៅខេត្តបាត់ដំបង

ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល បាត់ដំបង

Battambang Fisheries Administration Cantonment

ឆ្នាំ ២០១០

បទពិសោធន៍ការចិញ្ចឹមអន្ទង់
ជាលក្ខណៈគ្រួសារនៅខេត្តបាត់ដំបង

ស្រាវជ្រាវ និងចងក្រងដោយៈ

លោក ហេង ពិសិដ្ឋ នាយខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល បាត់ដំបង

លោក កក អ៊ីឡូន នាយផ្នែករដ្ឋបាលជលផល ព្រែកទាល់

ពិនិត្យ និងកែសម្រួលដោយៈ

ឯកឧត្តម ណៅ ធូក ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ទទួលបន្ទុកជា ប្រធានរដ្ឋបាលជលផល

ឯកឧត្តម សម នៅ អគ្គនាយករង នៃរដ្ឋបាលជលផល

ឯកឧត្តម ស្រ៊ុន លឹមសុង អគ្គនាយករង នៃរដ្ឋបាលជលផល

មន្ត្រីបច្ចេកទេស នាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍វារីវប្បកម្ម

រក្សាសិទ្ធិដោយៈ

ខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល បាត់ដំបង

អារម្ភកថា

ប្រិយមិត្តអ្នកអានជាទីមេត្រី! ពេលដែលលោកអ្នកបានចាប់យកសៀវភៅនេះមកអានយើងខ្ញុំយល់ថា លោកអ្នក ប្រហែលជាអ្នកដែលចូលចិត្តពិសាសាច់អន្ទង់ ឬ យ៉ាងហោចណាស់ក៏អាចជាអ្នកដែលមានបំណងចង់ចូលរួមក្នុងការចិញ្ចឹម ឬ ចង់ពង្រីកសកម្ម-ភាពអភិវឌ្ឍការចិញ្ចឹមអន្ទង់ក្នុងកសិដ្ឋានរបស់ខ្លួនផងដែរ។ ព្រោះថាអន្ទង់កំពុងមានតម្លៃសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់នៅលើទីផ្សារ ដោយសារបានទទួលការពេញនិយមក្នុងការបរិភោគពីអ្នកប្រើប្រាស់ដែលបានចាត់ទុកថា សាច់អន្ទង់ជាធាតុផ្សំមុខម្ហូបបានច្រើនយ៉ាង និងមានឱជារសឆ្ងាញ់ពិសា។ កន្លងមកយើងបានសង្កេតឃើញថា មានចលនាចិញ្ចឹមអន្ទង់នៅតំបន់មួយចំនួន ដើម្បីរួមចំណែកផ្គត់ផ្គង់តម្រូវការលើទីផ្សារ ប៉ុន្តែអ្នកចិញ្ចឹមមួយចំនួនទទួលបានជោគជ័យ និងមួយចំនួនទៀត ទទួលបានត្រឹមតែបទពិសោធន៍ប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះហើយ ទើបយើងខ្ញុំបានខិតខំប្រមូលព័ត៌មានពីបទពិសោធន៍ នៃការចិញ្ចឹមអន្ទង់ពីកសិករឈ្មោះ **ខឹម សារិទ្ធ** ភូមិរហាលស្លួង ឃុំព្រៃកន្ទិរ ស្រុកឯកភ្នំ ខេត្តបាត់ដំបងដែលបានឆ្លងកាត់បទពិសោធន៍ការចិញ្ចឹមអន្ទង់ក្នុងអាងប្លាស្ទិចរយៈពេលបួនឆ្នាំ ហើយទទួលបានជោគជ័យជាបន្តបន្ទាប់មកចងក្រងជាឯកសារសម្រាប់ជាមូលដ្ឋានក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវបន្ត និងជាការបង្ហាញផ្លូវសម្រាប់ជួយឱ្យកសិករ ដែលមានបំណងចង់សាកល្បងចិញ្ចឹមអន្ទង់។

ឯកសារនេះត្រូវបានចងក្រងឡើង ដោយបានសម្រង់យកបទពិសោធន៍តាមរយៈឯកសារ ដែលអ្នកស្រាវជ្រាវបានចងក្រងកន្លងមក និងព័ត៌មានដែលប្រមូលបានពីកសិករកំពុងអនុវត្តផ្ទាល់។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ជូនចំពោះឯកឧត្តម **ណៅ ធួក** ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ទទួលបន្ទុកជា ប្រធានរដ្ឋបាលជលផល ទោះបីជាឯកឧត្តមមាន

ការមមាញឹកក្នុងការដឹកនាំអភិវឌ្ឍន៍វិស័យជលផលក៏ដោយ ក៏ឯកឧត្តមបានចូលរួមដឹកនាំអនុវត្តដោយផ្ទាល់ និងយ៉ាងសស្រាក់សស្រាំ ក្នុងការជួយផ្តល់ជាមតិល្អៗ ដើម្បីរៀបចំស្រាវជ្រាវចងក្រង និងកែសម្រួលអត្ថបទនេះឱ្យកាន់តែមានអត្ថន័យ និងប្រកបដោយខ្លឹមសារគ្រប់គ្រាន់។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ជូនចំពោះឯកឧត្តម **សម នៅ** និងឯកឧត្តម **ស្រ៊ុន លឹមសុង** អគ្គនាយករង នៃរដ្ឋបាលជលផល ដែលបានចូលរួមគាំទ្រយ៉ាងសស្រាក់សស្រាំក្នុងនាមគ្រួសារតែមួយ ដើម្បីសម្រេចនូវអនុសាសន៍ដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមរបស់ថ្នាក់ដឹកនាំរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងទស្សនវិស័យរបស់រដ្ឋបាលជលផល និងបានជួយផ្តល់មតិល្អៗក្នុងការកែសម្រួលអត្ថបទនេះ ប្រកបដោយអត្ថន័យ និងអត្ថរស។

សូមថ្លែងអំណរគុណជាអតិបរមា ចំពោះលោក **ខឹម សារិទ្ធ** ប្រធានសហគមន៍នេសាទរហាលសួង និងជាអ្នកមានបទពិសោធន៍ចិញ្ចឹមអន្ទង់ ព្រមទាំងសហការីដែលបានផ្តល់ព័ត៌មាន និងបទពិសោធន៍ពីការចិញ្ចឹមអន្ទង់សម្រាប់រៀបចំចងក្រងឯកសារនេះឡើង ដើម្បីជាត្រីវិស័យសម្រាប់កសិករដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ចង់សិក្សាស្រាវជ្រាវចិញ្ចឹមបន្ត។

យើងខ្ញុំសូមការយោគយល់អធ្យាស្រ័យរាល់កំហុសឆ្គង និងការខ្វះចន្លោះទាំងឡាយដែលមានក្នុងសៀវភៅនេះ យើងខ្ញុំរងចាំទទួលយកនូវការរិះគន់ កែលំអទាំងឡាយ ដើម្បីធ្វើឱ្យឯកសារនេះក្លាយជាប្រទីបមួយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងការចិញ្ចឹមអន្ទង់ឱ្យកាន់តែផុលផុស។

មាតិកាអត្ថបទ

១- ប្រភេទអន្ទង់..១

ក. អន្ទង់ត្រាវ..១

ខ. អន្ទង់ដំណើប..១

គ. អន្ទង់ត្រាវ..១

២- ការចិញ្ចឹមអន្ទង់..២

៣- ការរៀបចំអាង..៣

ក. សម្ភារះរួមផ្សំ..៣

ខ. ការសាងសង់អាងប្លាស្ទិក..៤

៤- ប្រភពពូជកូនអន្ទង់ ៥

៥- ការលែងកូនអន្ទង់ពូជ..៥

ក. ការជ្រើសរើសកូនអន្ទង់ពូជ..៥

ខ. ប្រភេទអន្ទង់..៦

គ. ដង់ស៊ីតេដាក់ចិញ្ចឹម..៧

ឃ. ការដឹកជញ្ជូន និងពេលវេលាលែងកូនអន្ទង់..៧

៦- ពេលវេលាដាក់ចិញ្ចឹម..៨

៧- ប្រភេទចំណីអន្ទង់..៨

ក. ប្រភេទចំណី..៩

ខ. ចរិតស៊ីចំណី..១០

គ. ពេលវេលាផ្តល់ចំណី..១១

ឃ. របៀបផ្តល់ចំណី..១១

៨- ការតាមដានគុណភាពទឹក និងការផ្លាស់ប្តូរទឹក..១២
៩- ជំងឺអន្ទង់..១៣
១០- ការប្រមូលផល...១៣
១១- ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ច...១៣
១២- ការសន្និដ្ឋាន...១៦

១~ ប្រភេទអន្ទង់

អន្ទង់មានច្រើនប្រភេទ ហើយត្រូវបានគេចិញ្ចឹមតាមអាងស៊ីម៉ងត៍ ឬ អាងធ្វើពីស៊ុមឈើព័ទ្ធជុំវិញ ដាក់ផ្ទាំងកៅស៊ូក្រាលពីក្នុង អាស្រ័យទៅតាមលទ្ធភាពរបស់អ្នកចិញ្ចឹមម្នាក់ៗ។ ដោយឡែកក្នុងករណីសិក្សានៅខេត្តបាត់ដំបង អន្ទង់មានបីប្រភេទគឺ អន្ទង់ត្រាវ អន្ទង់ដំណើប និងអន្ទង់ព្រ័ត្រ។ អន្ទង់ដែលអ្នកប្រើប្រាស់បានចាត់ទុកថាមានរសជាតិជាងគេគឺ អន្ទង់ដំណើប និងអន្ទង់ត្រាវ ហើយអន្ទង់ដែលចិញ្ចឹមឆាប់ធំជាងគេគឺ អន្ទង់ត្រាវ។

លក្ខណៈរូបរាងខាងក្រៅអន្ទង់ទាំងបីប្រភេទនេះ មានដូចខាងក្រោមៈ

ក-អន្ទង់ត្រាវៈ ក្បាលមានទំហំតូចជាងខ្លួន ហើយចាប់ពីផ្នែកកមកដងខ្លួនមានរាងស្តួចមកផ្នែកកន្ទុយ។ ផ្នែកពោះមានពណ៌សលាយពណ៌លឿងព្រឿងៗ និងមានអុចៗពណ៌ខ្មៅ និងនៅផ្នែកខ្នងមានពណ៌ត្នោត។ ពេលត្រូវកំដៅភ្លើង (ចំអិន) ស្បែករបស់វានឹងប្រេះជាច្រើនកន្លែង ហើយឃើញសាច់ខាងក្នុង។ អន្ទង់ត្រាវតូចជាងអន្ទង់ដំណើប។ អន្ទង់ប្រភេទនេះ សម្បូរនៅតាមទំនាបនៃតំបន់បឹងទន្លេសាប និងបឹងបួនានាក្នុងទូទាំងប្រទេស ។

ខ-អន្ទង់ដំណើបៈ ក្បាលមានទំហំធំជាងដងខ្លួន ហើយចាប់ពីផ្នែកកមកដងខ្លួនមានរាងស្តួចមកផ្នែកកន្ទុយ។ ផ្នែកពោះមានពណ៌ក្រហមព្រឿងៗមិនមានចំណុចអុចៗទេ និងនៅផ្នែកខ្នងមានពណ៌ក្រហមព្រឿងបែបស្លាទុំ។ ពេលត្រូវកំដៅភ្លើង(ចំអិន) ស្បែករបស់វាស្ទិតរួញទៅនឹងដងខ្លួន មិនប្រេះដូចអន្ទង់ត្រាវទេ។ អន្ទង់ប្រភេទនេះសម្បូរនៅតាមទំនាបនៃតំបន់បឹងទន្លេសាប និងបឹងបួនានាក្នុងទូទាំងប្រទេស ។

គ-អន្ទង់ព្រ័ត្រៈ រូបរាងដូចរូបភាពខាងក្រោម ផ្នែកខ្នងមានពណ៌ខ្មៅដូចស្លាបក្អែក និងនៅផ្នែកពោះមានពណ៌ខ្មៅ រាងស្វាយរលោង។ ក្បាលមានទំហំតូចជាងដងខ្លួន

ហើយចាប់ពីផ្នែកកមកដងខ្លួនមានរាងស្តួចមកផ្នែកកន្ទុយ ។ ពេលត្រូវកំដៅភ្លើង(ចំអិន) ស្បែករបស់វាស្វិតរួញទៅនឹងដងខ្លួនមិនប្រេះដូចអន្ទង់ត្រាវទេ ។ បើប្រៀបធៀបទម្ងន់ដូចគ្នា អន្ទង់ព្រ័ត្រមានប្រវែងវែងជាងអន្ទង់ត្រាវ និងដំណើប ។ អន្ទង់ប្រភេទនេះសម្បូរនៅតំបន់បឹងទន្លេសាប ។

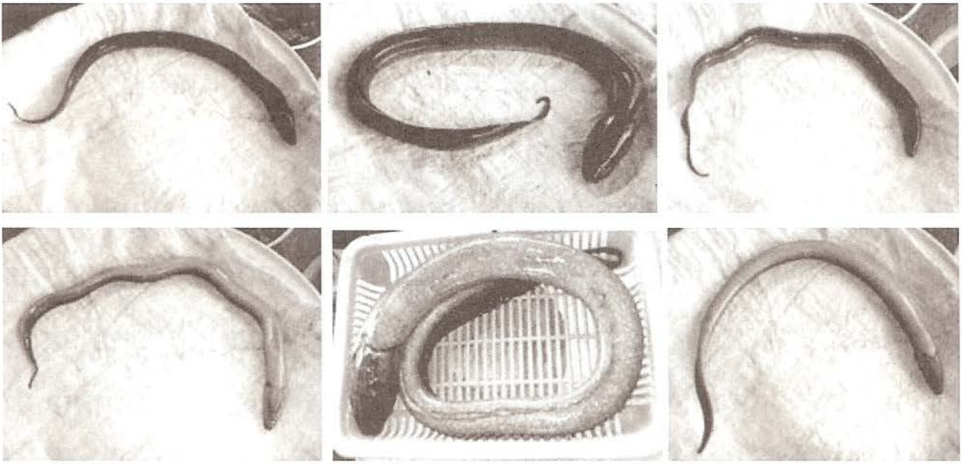

អន្ទង់ត្រាវ *អន្ទង់ដំណើប* *អន្ទង់ព្រ័ត្រ*

២_ ការចិញ្ចឹមអន្ទង់

ដោយសារកំណើននៃតម្រូវការអន្ទង់នៅលើទីផ្សារ ក៏ដូចជានៅតាមភោជនីយ-ដ្ឋាននានាបានធ្វើឱ្យប្រជានេសាទ និងប្រជាកសិករព្យាយាមស្វែងយល់ពីបច្ចេកទេសថែបំប៉ន ឬ ចិញ្ចឹមប្រភេទអន្ទង់ទាំងនេះ ដើម្បីទុកលក់នៅរដូវដែលអន្ទង់មានតម្លៃខ្ពស់ ។ តាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវកន្លងមកបានបង្ហាញថា សកម្មភាពចិញ្ចឹមអន្ទង់មានរូបភាពពីរ គឺចិញ្ចឹមក្នុងទ្រុង បែ ឬ ត្រើង និងចិញ្ចឹមក្នុងអាងតូចៗក្រាលប្លាស្ទិក ឬ អាងធ្វើពីស៊ីម៉ងត៍ ដូចរូបភាពខាងក្រោម ។ ការចិញ្ចឹមអន្ទង់តាមទ្រុង បែ ឬ ត្រើង ច្រើនអនុវត្តនៅតាមភូមិសាស្ត្រដែលមានទឹកលិចជាប្រចាំ ។ ចំណែកការចិញ្ចឹមអន្ទង់ក្នុងអាងតូចៗអាចអនុវត្ត

បានគ្រប់ទីកន្លែង ។ ក៏ប៉ុន្តែឯកសារនេះ រៀបរាប់តែការចិញ្ចឹមក្នុងអាងប្លាស្ទិកតែប៉ុណ្ណោះ ។

ចិញ្ចឹមអន្ទង់ក្នុងអាងស៊ីម៉ង់ត៍

ចិញ្ចឹមអន្ទង់ក្នុងអាងប្លាស្ទិក

ចិញ្ចឹមអន្ទង់ក្នុងគ្រឹង

៣~ ការរៀបចំអាង

ក -សម្ភារះរួមផ្សំ

- ដើម្បីសង់អាងចិញ្ចឹមអន្ទង់ ចាំបាច់ត្រូវមានសម្ភារៈមួយចំនួនដូចជា បង្គោលឈើ របាឈើ បន្ទះព្រួល កម្រាលប្លាស្ទិក (ក្រាស់) ស្បៃនីឡុងក្រឡាញឹក ខ្សែនីឡុង ឬលួសចំណង ដែកគោល និងទុយោ ។
- ទំហំអាងដែលមានលក្ខណៈសមស្របគឺ បណ្ដោយ ៥ ម៉ែត្រ ទទឹង ១,៥ ម៉ែត្រ និងកម្ពស់ ០,៧ ម៉ែត្រ ទៅតាមទីតាំង ឬ ទីធ្លាដីដែលយើងមាន ។
- វល្លិ៍ត្រើក និងមែកឈើ ដូចជាមែករាំង និងមែកត្រស់សម្រាប់រៀបចំជាជម្រកអន្ទង់ ។

វល្លិ៍ត្រើក

ការរៀបចំវល្លិ៍ត្រើក

មែករាំង

ការរៀបចំមែករាំង

៥-ការសាងសង់អាងប្លាស្ទិក

អាងចិញ្ចឹមអន្ទង់ត្រូវសង់ពីលើដីផ្ទាល់តែម្តង ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការបង្ហូរទឹកចេញនៅពេលត្រូវការប្តូរទឹកថ្មី។ ទីតាំងដែលត្រូវសាងសង់អាងគួរជ្រើសរើសយកក្បែរសំយាបផ្ទះ និងនៅពីក្រោមចុងទរទឹកដែលភ្ជាប់ពីដំបូលផ្ទះ ដើម្បីងាយស្រួលទទួលទឹកភ្លៀងបានច្រើននៅពេលមានភ្លៀងធ្លាក់ ដែលមានប្រយោជន៍នៅពេលចង់ធ្វើការផ្លាស់ប្តូរទឹកក្នុងអាង និងទីតាំងអាងត្រូវស្ថិតនៅក្នុងម្លប់មិនទទួលរងកំដៅថ្ងៃខ្លាំងពេក។

បង្គោលឈើត្រូវដាក់ចូលទៅក្នុងដី ចន្លោះពីមួយទៅមួយចម្ងាយ ០,៨ ម៉ែត្រទៅ ១ ម៉ែត្រ និងដាក់របានៅផ្នែកខាងក្នុងអាងចន្លោះពីគ្នា ០,៣ ម៉ែត្រ ទៅ ០,៤ ម៉ែត្រ។ បន្ទាប់មកយើងចាប់ផ្តើមក្រាលព្រួលបញ្ឈរ ដោយចងភ្ជាប់នឹងរបារួចរៀបស្បៃនីឡុងក្រឡាញឹក ពាសកម្រាលកៅស៊ូតាមជញ្ជាំងព្រួល និងបាតក្រោមរួមគ្នាតែម្តង។ បំពង់បង្ហូរទឹកចេញត្រូវដាក់យ៉ាងតិចពីរនៅតាមជ្រុងនៃអាង ដើម្បីងាយស្រួលបង្ហូរទឹកចេញ។ ការរៀបចំចិញ្ចឹមអន្ទង់នៅក្នុងអាងត្រូវធ្វើឡើង ដោយផ្អែកលើលក្ខណៈធម្មជាតិដែលអន្ទង់ធ្លាប់រស់នៅ ហើយត្រូវរៀបចំឱ្យមានសំបុកសម្រាប់ធ្វើជាជម្រក និងដើម្បីផ្សាំទៅនឹងជីវិតជាក់ស្តែងរបស់វាដែលរស់នៅក្នុងធម្មជាតិ។ តាមការអនុវត្តរបស់អ្នកចិញ្ចឹមអន្ទង់ ការរៀបចំសំបុកសម្រាប់ជាជម្រកអន្ទង់គឺ ប្រើវល្លិ៍ត្រើក ដែលត្រូវហាលថ្ងៃឱ្យស្រពាប់ពណ៌ក្រហមព្រឿងៗ (មួយអាទិត្យ) រួចត្រាំទឹកឱ្យរលួយ (រយៈពេលយ៉ាងតិចមួយសប្តាហ៍) ទើបយកមកដាក់ក្នុងអាង និងត្រូវដាក់មែកឈើមួយចំនួនទៀតដូចជាមែករាំង មែកត្រស់ ដែលត្រូវត្រាំទឹក (រយៈពេលយ៉ាងតិចមួយសប្តាហ៍)។ វល្លិ៍ត្រើកត្រូវតម្រៀបពីក្រោម ហើយដាក់មែកឈើពីលើដើម្បីឱ្យអន្ទង់វារតោង សម្រាក ឬ ស៊ីចំណី ។

សូមបញ្ជាក់ថាការចិញ្ចឹមនេះ ពុំមានប្រើប្រាស់ដីភក់ ឬ ដើមចេក ឬលាមកសត្វស្បែកសត្វ ឬ ចំបើង ដូចមានសរសេរក្នុងឯកសារមួយចំនួននោះទេ។ រួចបញ្ចូលទឹកក្នុង

អាងឱ្យមានកម្ពស់ ០,៧ ម៉ែត្រ រយៈពេលយ៉ាងតិច ១០ថ្ងៃ មុនពេលលែងកូនអន្ទង់ក្នុងអាង និងត្រូវបញ្ចូលទឹកចុះឡើងក្នុងអាងធ្វើយ៉ាងណាឱ្យទឹកបាត់ក្លិនស្អុយដោយសារវល្លិ៍ត្អើក និងមែកឈើសិន។ កំប្លោក ឬ ចក មិនមែនជារុក្ខជាតិចាំបាច់ត្រូវតែដាក់នោះទេ ក៏ប៉ុន្តែគេអាចដាក់កំប្លោកជាជម្រកបាន គឺមិនត្រូវដាក់ឱ្យលើសពី ១/៤ (មួយភាគបួន) នៃផ្ទៃអាងឡើយ។

គ្រោងឆ្អឹងអាង

ការពាសកម្រាលកៅស៊ូ

ការពាសស្បៃមុង

បំពង់បង្ហូរទឹកចេញ

៤~ ប្រភពកូនពូជអន្ទង់

បច្ចុប្បន្ននេះ កូនពូជអន្ទង់ដែលយកមកចិញ្ចឹម គឺទទួលបានពីធម្មជាតិទាំងស្រុង ដោយមិនទាន់មានសមត្ថភាពភ្ញាស់នៅឡើយ ក៏ប៉ុន្តែរដ្ឋបាលជលផលកំពុងតែខិតខំស្រាវ-ជ្រាវលើផ្នែកបង្កាត់ភ្ញាស់កូនអន្ទង់ពូជ នៅតាមស្ថានីយ៍នានាក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីចែកចាយឱ្យបានសមស្របតាមតម្រូវការរបស់កសិករ និងកាត់បន្ថយសម្ពាធលើការចាប់អន្ទង់ក្នុងធម្មជាតិមកចិញ្ចឹម។

៥~ ការលែងកូនអន្ទង់ពូជ

ក- ការជ្រើសរើសកូនអន្ទង់ពូជ

មិនខុសពីត្រីនោះទេ ការលែងកូនអន្ទង់ពូជដែលមានទំហំខុសគ្នាធ្វើឱ្យមានការប្រជែងគ្នាស៊ីចំណី និងបណ្តាលឱ្យការធំធាត់ក៏ខុសគ្នាដែរ។ យើងត្រូវដឹងដែរថាអន្ទង់

ជាប្រភេទសត្វស៊ីសាច់ជាអាហារ ដូច្នេះនៅពេលខ្វះចំណីអន្ទង់ធំអាចស៊ីអន្ទង់តូចៗបាន។ កូនអន្ទង់ដាក់ចិញ្ចឹមត្រូវមានទំហំស្មើៗគ្នា និងត្រូវមានចំនួនយ៉ាងច្រើន ២០ក្បាល ក្នុងមួយគីឡូក្រាម ដើម្បីឱ្យកូនអន្ទង់មានអត្រារស់ខ្ពស់។ កូនអន្ទង់ដែលចាប់ពីធម្មជាតិត្រូវថែទាំឱ្យបានល្អមិនត្រូវច្រកក្នុងការ៉ុងទេ ចៀសវាងការធ្វើឱ្យអន្ទង់មានដំបៅ ឬ របកលើដងខ្លួន។

របៀបថែរក្សាកូនអន្ទង់

ការរាប់កូនអន្ទង់

ការថ្លឹងកូនអន្ទង់

៩- ប្រភេទអន្ទង់

ប្រភេទអន្ទង់ត្រូវដាក់ចិញ្ចឹមក៏ជាកត្តាសំខាន់មួយដែរ ដោយយើងត្រូវផ្តោតទៅលើតម្រូវការទីផ្សារ និងកម្រិតលូតលាស់ធំធាត់របស់ប្រភេទអន្ទង់នីមួយៗ។ ប្រភេទអន្ទង់ដែលមានលក្ខណៈសមស្របបំផុតក្នុងការចិញ្ចឹម និងដើម្បីតម្រូវការទីផ្សារ គឺអន្ទង់ដំណើប និងអន្ទង់គ្រាវ។

អន្ទង់ដំណើប

អន្ទង់គ្រាវ

គ- ដង់ស៊ីតេដាក់ចិញ្ចឹម

តាមបទពិសោធន៍អនុវត្តកន្លងមក កូនអន្ទង់ពូជដែលមានទម្ងន់ ២០ក្បាលក្នុងមួយគីឡូក្រាមត្រូវដាក់ចិញ្ចឹមពី ២០០ក្បាល ទៅ ២៥០ក្បាល ក្នុងមួយម៉ែត្រការ៉េទទួលបានអត្រារស់ខ្ពស់ និងផ្តល់ផលក្នុងរយៈពេលខ្លី ។

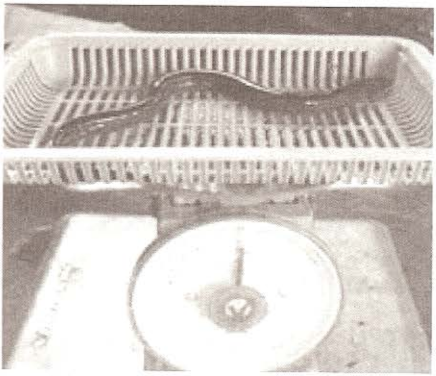

ការថ្លឹងកូនអន្ទង់

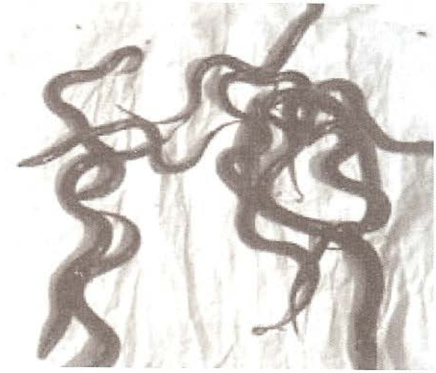

ការរាប់កូនអន្ទង់

ឃ- ការដឹកជញ្ជូន និងពេលវេលាលែងកូនអន្ទង់

មតិភាគច្រើនបានយល់ថា អន្ទង់ជាប្រភេទសត្វមានភាពធន់ទ្រាំនឹងមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញខ្ពស់ និងកម្រិតអុកស៊ីសែនទាប ដូចនេះមិនបានគិតដល់ការរក្សាគុណភាពកូនអន្ទង់ដែលត្រូវដាក់ចិញ្ចឹម ហើយតែងដឹកជញ្ជូនមិនបានត្រឹមត្រូវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស ។ កាលណាកូនអន្ទង់ដឹកជញ្ជូនមិនបានសមស្របអាចធ្វើឱ្យកូនអន្ទង់បាក់កម្លាំងរលាកខ្លួន និងអាចងាប់ ក្រោយពេលដាក់ចូលអាង ឬ ធ្វើឱ្យកូនអន្ទង់បន្ថយពេលស៊ីចំណីនាំឱ្យគ្រិន ឬ ធំធាត់យឺត ។ ដូច្នេះការដឹកជញ្ជូនកូនអន្ទង់ ទោះបីមិនមានអុកស៊ីសែនគ្រប់គ្រាន់ក្តីក៏យើងត្រូវដាក់វាក្នុងបរិមាណមួយសមស្របដែរ ។ ការវេចខ្ចប់កូនអន្ទង់ដើម្បីដឹកជញ្ជូនត្រូវដាក់ក្នុងធុង ឬ ថង់ដែលមានភាពកកិតទាបបំផុត ។ ជាទូទៅកូនអន្ទង់អាចដាក់បាន

ចំនួនច្រើនជាងត្រី ។

ពេលវេលាដាក់កូនអន្ទង់ចូលអាង គួរកំណត់យកពេលរសៀលទើបល្អ។ ការលែងកូនអន្ទង់ត្រូវអនុវត្តដោយការបាចទឹកបញ្ចូលបន្តិចម្តងៗក្នុងធុង ឬ ផង់ដាក់កូនអន្ទង់ ដើម្បីឱ្យកូនអន្ទង់មានលក្ខណៈបន្សាំទៅមជ្ឈដ្ឋានថ្មីបានល្អ ។

ការដឹកជញ្ជូនកូនអន្ទង់

ការថែរក្សាកូនអន្ទង់

ការលែងកូនអន្ទង់

៦_ ពេលវេលាដាក់ចិញ្ចឹម

ដោយសារកូនអន្ទង់ពូជបានពីធម្មជាតិ ដូច្នេះអ្នកចិញ្ចឹមទាំងឡាយត្រូវតែរង់ចាំរៀបចំកន្លែងដាក់កូនអន្ទង់ចិញ្ចឹម រហូតដល់រដូវភ្លៀងធ្លាក់ចាប់ពីខែ មិថុនា ដល់ខែ សីហា។ ពេលវេលាដែលសម្បូរកូនពូជអន្ទង់ជាងគេគឺ ខែ កក្កដា និងខែ សីហា។

៧_ ប្រភេទចំណីអន្ទង់

ចំណីអាហាររបស់អន្ទង់គឺ កាកសំណល់ត្រីដែលមានតម្លៃថោក ខ្យង វារីសត្វ និងសត្វឥតឆ្អឹងកងដទៃទៀត។ គេអាចលាយជាមួយនឹងកន្ទក់ ម្សៅត្រី ឬ វីតាមីន។ ចំណីត្រូវលាយជាមួយសារធាតុស្អិត ដើម្បីចៀសវាងការខូចគុណភាពទឹកឆាប់រហ័សពេក។

ក- ប្រភេទចំណី

តាមបទពិសោធន៍កន្លងមក ប្រភេទចំណីដែលត្រូវផ្តល់ឱ្យអន្ទង់ស៊ីរួមមានៈត្រី ឬ ខ្យង ដែលចាប់តាមវាលស្រែ បឹង... និងលាយជាមួយនឹងកន្ទក់ទៅតាមដំណាក់កាលនីមួយៗ។

នៅខែទីមួយៈ ប្រភេទចំណីអន្ទង់ ប្រើប្រភេទត្រីគុណភាពទាបស្រុសជាមួយទឹកក្តៅ ឬ ខ្យងឆៅចិញ្ច្រាំ ដាក់ឱ្យអន្ទង់ស៊ី។

ចាប់ពីខែទីពីរៈ ប្រភេទចំណីអន្ទង់ប្រើកាក សំណល់ត្រីស្រុសជាមួយទឹកក្តៅ ឬ ខ្យងឆៅចិញ្ច្រាំ និងលាយជាមួយកន្ទក់ក្នុងអត្រា មធ្យមត្រី ឬ ខ្យង ៧០ភាគរយ និងកន្ទក់ ៣០ ភាគរយ។ កាកសំណល់ត្រីក្នុងសមាសធាតុ ផ្សំចំណីមិនអាចខ្វះបានទេ តែខ្យង និងកន្ទក់អាចខ្វះបាន។ ប៉ុន្តែការលាយផ្សំចំណីចូលគ្នារវាងត្រី និងកន្ទក់ត្រូវបានប្រើញឹកញាប់ ព្រោះងាយឱ្យអន្ទង់ធំធាត់កាត់បន្ថយប្រាក់ចំណាយ និងអាចទទួលបានប្រាក់ចំណេញច្រើន។

ត្រី

ខ្យង

កន្ទក់

៦- ចរិតស៊ីចំណី

អន្ទង់ជាប្រភេទសត្វដែលមានជីវិតក្រាំង ។ នៅក្នុងធម្មជាតិចាប់ពីខែមករា ដល់ខែមីនា អន្ទង់បានចំណាយពេលវេលា " ជីវិតក្រាំង " នៅក្នុងដីដោយប្រើប្រាស់អាហារបម្រុងដែលមាននៅក្នុងខ្លួន។ ហេតុដូច្នេះហើយ អន្ទង់ដែលបានពីធម្មជាតិយកមកចិញ្ចឹមនៅអំឡុងពេលខែ មករា ដល់ខែ មីនា អន្ទង់ក៏មិនស៊ីចំណីដែរ ប៉ុន្តែក៏មិនស្រកទម្ងន់របស់វាទេ។ ទោះបីអន្ទង់ជាប្រភេទសត្វដែលមានភាពធន់នឹងគុណភាពទឹកកខ្វក់ ប៉ុន្តែវាអាចទ្រាំបានក្នុងកម្រិតណាមួយតែប៉ុណ្ណោះ។ ជាក់ស្តែង ក្នុងការចិញ្ចឹមកន្លងមកនៅពេលដែលទឹកចាប់ផ្តើមស្អុយខ្លាំង អន្ទង់បន្ថយកម្រិតស៊ីចំណី ដែលពេលនោះទាមទារឱ្យផ្លាស់ប្តូរទឹកថ្មី បើមិនដូច្នោះទេវានឹងកើតមានជំងឺ និងត្រូវងាប់ ។

មួយខែក្រោយ ចាប់ផ្តើមពីពេលដែលអន្ទង់ចាប់ស៊ីចំណី (ករណីពូជអន្ទង់ចំនួន ៥០ គីឡូក្រាម មានចំនួនមធ្យម ១០០០ក្បាល) ចំណីត្រូវផ្តល់មានចំនួន ២ គីឡូក្រាម ក្នុងមួយថ្ងៃចាប់ពីខែទីពីរ បរិមាណចំណីកើនដល់ ៣ គីឡូក្រាម ក្នុងមួយថ្ងៃ។ តាមការកត់សំគាល់បង្ហាញ ថា ២ ទៅ ៣ថ្ងៃ មុនពេលដល់កម្រិតត្រូវផ្លាស់ប្តូរទឹកការស៊ីចំណីរបស់អន្ទង់បានថយចុះពី ១៥ ភាគរយ ទៅ ២០ភាគរយ ហើយនៅពេលដែលផ្លាស់ប្តូរទឹករួចក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ អន្ទង់មិនស៊ីចំណីទេ។ នៅរដូវរងា (ពីខែកត្តិក ដល់ខែបុស្ស) អន្ទង់មិនសូវស៊ីចំណីទេគឺ ថយចុះពី ១៥ ភាគរយ ទៅ ២០ ភាគរយដែរ។

អន្ទង់មិនមែនជាសត្វដែលត្រូវស៊ីចំណីជាប្រចាំទេ រយៈពេល ២-៣ថ្ងៃ ទើបវាស៊ីចំណីម្តង ដូចករណីសត្វពស់ថ្លាន់ដែរ។ តាមការពិនិត្យឃើញជាក់ស្តែង ពេលផ្តល់ចំណីរៀងរាល់ថ្ងៃ គឺអន្ទង់បានផ្លាស់ប្តូរវេនគ្នាមកស៊ីចំណី មិនមែនអន្ទង់ក្នុងអាងចិញ្ចឹមទាំងអស់មកស៊ីចំណីព្រមគ្នាទេ។ អន្ទង់ជាប្រភេទសត្វស៊ីសាច់ជាអាហារ ដូច្នេះអន្ទង់ធំអាចស៊ីអន្ទង់តូចជាអាហារបាននៅពេលវាឃ្លានខ្លាំង ជាហេតុបណ្តាលឱ្យមានការបាត់បង់ចំនួនអន្ទង់

រួមផ្សំនឹងការបាត់បង់ដោយជំងឺ ឬ ស្លាប់ដោយកត្តាផ្សេងៗ។

បទពិសោធន៍របស់កសិករ **ខឹម សារិទ្ធ** បានបង្ហាញថា កូនអន្ទង់ដែលចាប់ពីធម្មជាតិយកមកដាក់ចិញ្ចឹមរយៈពេលមួយសប្តាហ៍ទើបចាប់ផ្តើមស៊ីចំណីដោយប្រើចំណីចំនួន ២ គីឡូក្រាម ក្នុងមួយថ្ងៃ អស់រយៈពេលមួយខែ ទើបបង្កើនបរិមាណចំណីដល់ចំនួន ៣ គីឡូក្រាម ក្នុងមួយថ្ងៃ (ករណីកូនអន្ទង់ចំនួន ៥០ គីឡូក្រាម មានចំនួនមធ្យម ១០០០ ក្បាល) ហើយការចិញ្ចឹម អន្ទង់នេះ ជាទូទៅចាប់ផ្តើមនៅខែសីហា ហើយប្រមូលផលនៅខែមីនា ដែលមានរយៈពេល ៨ ខែ។

គ- ពេលវេលាផ្តល់ចំណី

ពេលល្ងាចជាពេលវេលាល្អសម្រាប់ការផ្តល់ចំណី។ នៅពេលទឹកក្នុងអាងឡើងស្អុយ និងនៅពេលផ្លាស់ប្តូរទឹកភ្លាមៗ អន្ទង់មិនស៊ីចំណីទេ ក្រោយរយៈពេលបីថ្ងៃទើបអន្ទង់ចាប់ស៊ីចំណី ព្រោះនៅពេលប្តូរទឹកភ្លាមអន្ទង់សប្បាយនឹងទឹកថ្មី។

ឃ- របៀបផ្តល់ចំណី

យើងមិនត្រូវដាក់ចំណីអន្ទង់ដោយបោះចូលទៅក្នុងទឹកផ្ទាល់ទេ គឺត្រូវរៀបចំឱ្យមានកញ្ច្រែងព្យួរប៉ប្រិះផ្ទៃទឹក។ នៅពេលផ្តល់ចំណីយើងគ្រាន់តែដាក់ចំណីនៅលើកញ្ច្រែង ហើយចងព្យួរប៉ប្រិះទឹកជាការស្រេច ពេលនោះកូនអន្ទង់នឹងងើបមកស៊ីចំណី ដោយខ្លួនឯង។ ចំពោះទំហំអាងរៀបរាប់ខាងលើគួរដាក់កញ្ច្រែងចំណីឱ្យបានយ៉ាងតិចបីកន្លែងផ្សេងៗគ្នា។

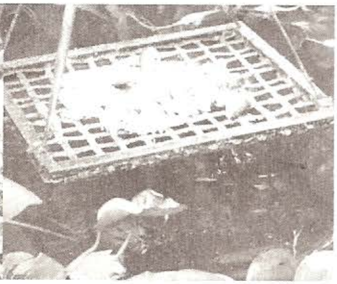

ត្រីស្រុះទឹកក្ដៅរួច *សកម្មភាពដាក់ចំណី* *សកម្មភាពអន្ទង់ស៊ីចំណី*

៨. ការតាមដានគុណភាពទឹក និងការផ្លាស់ប្ដូរទឹក

ការតាមដានសម្រាប់ការផ្លាស់ប្ដូរទឹកមានលក្ខណៈងាយស្រួលគឺ តាមរយៈអន្ទង់បន្ថយស៊ីចំណី។ ទឹកស្អុយពេកអន្ទង់មិនស៊ីចំណីទេ។ ដូច្នេះ វាជាសញ្ញាបង្ហាញឱ្យយើងត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្ដូរទឹក។ ការផ្លាស់ប្ដូរទឹកជាទូទៅ គឺនៅរៀងរាល់១០ថ្ងៃម្ដង ដោយបង្ហូរតាមបំពង់ទឹកដែលបានរៀបចំរួចជាស្រេច។

ប្រភេទទឹកស្អុយដែលត្រូវប្ដូរទឹកចេញ

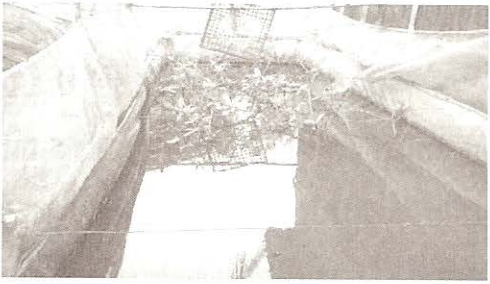

ប្រភេទទឹកល្អដែលមានលក្ខណៈសមស្រប

៩. ជំងឺអន្ទង់

តាមបទពិសោធន៍កន្លងមក អន្ទង់ចិញ្ចឹមនៅអំឡុងខែមករា កុម្ភៈ និងមីនា ភាគច្រើនសង្កេតឃើញមានកើតដំបៅ តែក៏មិនទាន់មានការសន្និដ្ឋានថា អន្ទង់កើតមានជំងឺដោយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ឬ ការប៉ះទង្គិចគ្នា ឬ ខាំគ្នា។ ការព្យាបាល គឺប្រើដើមត្រស់កាត់ជាកង់ៗត្រាំទៅក្នុងទឹក ដើម្បីឱ្យចេញជ័រខ្មៅៗរយៈពេលពី ១៥-២០ថ្ងៃ នឹងឃើញអន្ទង់បានជាសះស្បើយវិញ។

១០. ការប្រមូលផល

ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើរយៈពេលចិញ្ចឹមអន្ទង់មានពី ៦-៨ ខែ។ ដោយសារនៅរដូវប្រាំងក្នុងចន្លោះពេលពីខែ មករា ដល់ខែ មីនា អន្ទង់ត្រូវរស់នៅក្នុងជីវិតក្រាំងក្នុងដីដែលធ្វើឱ្យលំបាកក្នុងការនេសាទ ដូច្នេះក្នុងចន្លោះពេលនេះ អន្ទង់មានតម្លៃខ្ពស់ជាងគេជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ដូចនេះ ការប្រមូលផលអន្ទង់ចិញ្ចឹមភាគច្រើនស្ថិតក្នុងខែ មករា កុម្ភៈ និងខែ មីនា។

ការប្រមូលផលក្នុងអាង

ការប្រមូលផលក្នុងអាង

១១. ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ច

ក្នុងការសិក្សាផលចំណេញនេះ យើងខ្ញុំសូមលើកមកវិភាគមិនត្រឹមតែលើប្រាក់ចំណូលទេ គឺថែមទាំងលើទិដ្ឋភាពផ្សេងៗទៀត ដែលនឹងមានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច

សន្និដ្ឋាន។ ការវិភាគប្រាក់ចំណេញលើករណីចិញ្ចឹមរបស់កសិករ **ខឹម សារិទ្ធ** នៅភូមិរហាលសួង ឃុំព្រែកនរិន្ទ ស្រុកឯកភ្នំ ខេត្តបាត់ដំបង។

ការគណនាបរិមាណចំណី

ករណីសិក្សាកូនអន្ទង់ពូជ ចំនួន ៥០ គីឡូក្រាម មានចំនួនមធ្យម ១០០០ក្បាល ហើយរយៈពេលចិញ្ចឹម ៨ ខែ មានចំនួន ២៤០ថ្ងៃ (ពីខែសីហា ដល់ខែ មីនា) ។

រយៈពេលដែលអន្ទង់មិនស៊ីចំណី : សរុប ១៣៩ ថ្ងៃ

-ក្រោយពេលដាក់កូនអន្ទង់ អន្ទង់មិនស៊ីចំណីមាន ៧ថ្ងៃ

-នៅខែទី ១ អន្ទង់មិនស៊ីចំណីមាន ៦ថ្ងៃ

-ចាប់ពីខែទី ២ ដល់ទី៨ អន្ទង់មិនស៊ីចំណីមាន ១២៦ ថ្ងៃ

រយៈពេលដែលអន្ទង់ស៊ីចំណីថយចុះ

-នៅខែទី១ មានចំនួន ៦ថ្ងៃ ដែលមានអាត្រាផ្តល់ចំណីតែ ១,៦៥ គីឡូក្រាម ក្នុងមួយថ្ងៃ

សរុបបរិមាណចំណី ៦ថ្ងៃ x ១,៦៥ គីឡូក្រាម = ៩,៩ គីឡូក្រាម (ត្រី ឬ ខ្យងសុទ្ធ)

-នៅខែទី២ ដល់ទី៥ មានចំនួន ៣៦ថ្ងៃ ដែលមានអាត្រាផ្តល់ចំណីតែ ២,៥ គីឡូក្រាម ក្នុងមួយថ្ងៃ

សរុបបរិមាណចំណី ៣៦ ថ្ងៃ x ២,៥ គីឡូក្រាម = ៩០ គីឡូក្រាម (ត្រី ឬ ខ្យង ចំនួន ៦៣ គីឡូក្រាម និងកន្ទក់ ចំនួន ២៧ គីឡូក្រាម)

រយៈពេលដែលអន្ទង់ស៊ីចំណីពេញលេញ

-នៅខែទី ១ មានចំនួន ១១ថ្ងៃ ដែលអាត្រាផ្តល់ចំណីមាន ២ គីឡូក្រាម ក្នុងមួយថ្ងៃ

សរុបបរិមាណចំណី ១១ថ្ងៃ x ២ គីឡូក្រាម= ២២ គីឡូក្រាម (ត្រី ឬ ខ្យងសុទ្ធ)

-នៅខែទី ២ ដល់ទី៥ មានចំនួន ៤៨ថ្ងៃ ដែលអាត្រាផ្តល់ចំណី ៣ គីឡូក្រាម ក្នុងមួយថ្ងៃ

សរុបបរិមាណចំណី ៤៨ថ្ងៃ x ៣ គីឡូក្រាម= ១៤៤ គីឡូក្រាម (ត្រី ឬ ខ្យង ចំនួន ១០០,៨ គីឡូក្រាម និងកន្ទក់ ចំនួន ៤៣,២ គីឡូក្រាម)

ដូច្នេះការចិញ្ចឹមរយៈពេល ៨ខែ អន្ទង់ត្រូវការបរិមាណចំណីចំនួន ២៦៥,៩ គីឡូក្រាម ក្នុងនោះត្រី ឬ ខ្យងចំនួន ១៩៥,៧ គីឡូក្រាម និងកន្ទក់ ចំនួន ៧០,២ គីឡូក្រាម ។

ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ច

ចំណាយ

-ពូជអន្ទង់ ចំនួន ៥០ គីឡូក្រាម x ៤៥០០រៀល = ២២៥.០០០រៀល

-ត្រី ឬ ខ្យង ចំនួន ១៩៥,៧ គីឡូក្រាម x ១៥០០រៀល=២៩៣.៥៥០រៀល

-កន្ទក់ ចំនួន ៨២,៨ គីឡូក្រាម x ៧៥០រៀល=៥២.៦៥០រៀល

-សម្ភារៈសាងសង់អាង ចំនួន ១៥០.០០០រៀល (ប្រើបានរយៈពេល ២ ទៅ៣ឆ្នាំ)

សរុបចំណាយ **៧២១.២០០ រៀល**

ចំណូល

អន្ទង់ពេលប្រមូលផលមានចំនួន ១០០ គីឡូក្រាម បានន័យថាកើនមួយជាពីរ ព្រោះ ពេលដាក់ចិញ្ចឹមអន្ទង់មានទម្ងន់សរុប ៥០ គីឡូក្រាម ។ តម្លៃលក់ចេញជាមធ្យម ១២ ០០០រៀលក្នុង ១ គីឡូក្រាម បានន័យថាកើនជាង ២,៥ ដង ដូច្នេះ ប្រាក់ចំណូលគឺ : ១០០ គីឡូក្រាម x ១២.០០០រៀល = ១ ២០០.០០០រៀល

ចំណេញ

១.២០០.០០០រៀល - ៧២១ ២០០រៀល = **៤៧៨.៨០០រៀល**

១២. ការសន្និដ្ឋាន

ឆ្លងតាមបទពិសោធន៍អស់រយៈពេលបួនឆ្នាំ នៃការចិញ្ចឹមអន្ទង់នេះ និងតាមការវិភាគផលសេដ្ឋកិច្ច យើងខ្ញុំសូមធ្វើការសន្និដ្ឋានដូចខាងក្រោម :

-ចំពោះប្រជានេសាទ កូនអន្ទង់ពូជអាចរកបានដោយខ្លួនឯង និងលក់បានតម្លៃថោក តែនៅពេលដែលគាត់ដាក់ចិញ្ចឹមបំប៉នបន្ថែមនោះ តម្លៃ និងទម្ងន់ត្រូវកើនជាពីរ ឬ បីដង ។

-រូបភាពនៃការចិញ្ចឹមមានលក្ខណៈងាយដែលអាចទទួលយកទៅអនុវត្តបន្តបាន

-ផ្តល់ការងារដល់សមាជិកគ្រួសារ ជាពិសេសស្ត្រីក៏អាចធ្វើការងារនេះបានដែរ

-ផ្ទៃដី និងពេលវេលាទំនេរត្រូវបានប្រើ និងក្លាយជាប្រាក់ចំណូល

-បង្កើនបទពិសោធន៍វិជ្ជាជីវៈ និងអាចក្លាយជាគ្រូបង្គោលក្នុងសកម្មភាពអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្ម

-ប្រើប្រាស់ត្រីដែលមានគុណភាពទាបឱ្យក្លាយទៅជាសាច់សត្វមានតម្លៃខ្ពស់

-ប្រើប្រាស់សម្ភារៈដែលមិនមានប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចមកជាមធ្យោបាយបង្កើនប្រាក់ចំណូល

-បង្កើនប្រាក់ចំណូលលើកស្ទួយសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារ ។

ដូច្នេះយើងខ្ញុំសូមសំណូមពរដូចខាងក្រោម :

-ប្រជាកសិករ ត្រូវសាកល្បងចិញ្ចឹមអន្ទង់តាមមេរៀនដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ដោយប្រើប្រាស់ធនធានដែលនៅជុំវិញឱ្យមានតម្លៃ និងបង្កើនប្រាក់ចំណូល ។

-មន្ត្រីជំនាញជលផលទាំងអស់ ត្រូវរួមគ្នាស្រាវជ្រាវលើការភ្ញាស់កូនអន្ទង់ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការចិញ្ចឹមកាត់បន្ថយការចាប់ពីធម្មជាតិ ៕

អ្នកឧបត្ថម្ភបោះពុម្ពផ្សាយ ឯកឧត្តម ឧកញ៉ា ឡុង ហ៊ីង
ទីប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

នាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍វារីវប្បកម្ម នៃរដ្ឋបាលជលផល

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

អាសយដ្ឋានលេខ ១៨៦ មហាវិថីព្រះនរោត្តម ប្រអប់សំបុត្រ ៨៣៥

រាជធានីភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ-ទូរសារ (៨៥៥) ២៣ ៩៩៦ ៣៨០